

I øvrigt finder § 41, stk. 2, 2. og 3. pkt., anvendelse i beskyttelsesområdet.

Stk. 4. Landvæsensretten drager omsorg for, at ejerne af de ejendomme, der helt eller delvis omfattes af beskyttelsesområdet, ved anbefalet brev underrettes herom og om indholdet af reglerne i stk. 2-3 og de bestemmelser, der fastsættes i medfør heraf. Retten drager endvidere omsorg for, at inddragelsen under beskyttelsesområdet og indholdet af de nævnte bestemmelser tinglyses på vedkommende ejendomme med prioritet forud for alle panthavere i ejendommene.

Stk. 5. En landvæsensret kan senere foretage ændringer i beskyttelsesområdet, herunder godkende enkelte forhold, som omfattes af forbudet efter stk. 3, jfr. § 41, stk. 1.

Fiskeri.

§ 46. En landvæsensret kan bestemme, at der i vandløb, hvorfra vandet i henhold til § 36 indvindes af offentlige vandforsyningsanlæg, ikke må drives fiskeri, eller at dette kun må ske på nærmere fastsatte betingelser, herunder at fiskeri kun må drives af vandforsyningsanlægget eller på betingelser, der fastsættes af dette. Erstatning for tab af fiskeriret fastsættes af landvæsensretten.

Andre forhold.

§ 47. En landvæsensret kan efter reglerne i § 42 bestemme, at der med hensyn til et offentligt anlæg til indvinding af vand fra vandløb som nævnt i § 36 skal træffes beskyttelsesforanstaltninger ud over, hvad der følger af §§ 44-46.

Stk. 2. En landvæsensret kan bestemme, at der med hensyn til et ikke offentligt vandforsyningsanlæg til indvinding af vand fra vandløb som nævnt i § 36 skal træffes beskyttelsesforanstaltninger efter reglerne i § 42.

Stk. 3. § 43 finder tilsvarende anvendelse på skader ved forurening af vandet i vandløb.

Kap. VI.

Sundhedsmæssige forskrifter for driften af vandforsyningsanlæg.

Tilsætning af stoffer til vandet.

§ 48. Indenrigsministeren fastsætter regler om, hvilke stoffer der må tilsættes til

vandet i et vandforsyningssystem, fra hvilket vandet kan tænkes at blive anvendt til drikkevand eller at komme i berøring med levnedsmidler. Ministeren fastsætter endvidere regler om de sundhedsmæssige krav, vandet i et sådant system skal opfylde.

Tilsyn med vandets beskaffenhed.

§ 49. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om det tilsyn, som sundhedskommission i medfør af § 3 fører med vandforsyningsanlæg af den i § 48 nævnte art. Ministeren kan herunder bestemme, at tilsynet skal foregå med nærmere angiven hyppighed, og at det skal foretages gennem andre end sundhedskommissionen. Ministeren kan endvidere bestemme, at de fysiske, kemiske og bakteriologiske undersøgelser, som indgår i tilsynet, kun må udføres af personer, der er autoriseret dertil af ministeren.

Stk. 2. Udgifterne ved et regelmæssigt tilsyn som nævnt i stk. 1 afholdes af vedkommende vandforsyningsanlæg. I tilfælde, hvor det må antages, at en virksomhed, der er beliggende inden for vandforsyningsanlæggets opland, medfører en særlig fare for forurening af vandet, kan en landvæsensret dog pålægge virksomheden at afholde udgifterne ved et udvidet tilsyn.

Sundhedsfarlige forhold.

§ 50. Finder sundhedskommissionen, at et vandforsyningsanlæg er sundhedsfarligt, eller at der er nærliggende fare for, at det kan blive sundhedsfarligt, kan den give påbud om, at anlæggets drift skal ophøre midlertidigt eller for bestandigt, eller om andre forholdsregler, herunder at det vandforbrugende publikum skal træffe nærmere angivne sikkerhedsforanstaltninger.

Kap. VII.

Forholdet mellem et vandværk og dets forbrugere.

A. Kommunale vandværker.

Forsyningsledninger.

§ 51. Kommunalbestyrelsen kan pålægge de grundejere, til hvis ejendomme der